

ление, но и чуждиятъ свѣтъ трѣбваше да се запознае съ земеделска и промишлена България. Днешниятъ Пловдивски панаиръ е, следователно, прѣкъ наследникъ на Узонджовския панаиръ и на първото международно изложение. Той е основанъ презъ 1933 г. и отначало си бѣ поставилъ за цель да манифестира българското производство въ цѣлостта му. При това, обаче, той имаше характеръ само на изложба. По късно той се превърна въ постояненъ мостренъ панаиръ, узаконенъ на 14 януарий 1935 г. като единственъ мостренъ панаиръ въ Царството. Организацията и уредбата му се предоставиха на специаленъ за цельта правилникъ, въ който се предвиждаше материално участие на държавата. Това е на кратко историята на единствения съ значение за стопанството на страната ни международенъ мостренъ панаиръ. Неговата дейность презъ краткия периодъ на съществуване се илюстрира по следния начинъ:

години	изложители	посетители*
1933	428	120,000
1934	880	150,000
1935	1400	180,000
1936	1724	208,000
1937	1454	210,000
1938	1948	205,000

Къмъ това трѣбва да се отбележи, че колкото и абсолютниятъ брой на сключенитѣ сдѣлки да е малкъ, все пакъ той отбелязва непрекъснато увеличение отъ основаването на панаира до днесъ.

Едва ли би могло да се възрази нѣщо относно стопанското значение на панаира. По-скоро тукъ трѣбва да се изтъкне значението на панаира за нашата външна търговия и по-специално за нашия износъ. Като пропагандно сръдство на българскитѣ износни артикули, Пловдивскиятъ панаиръ има това голѣмо значение, че той ни поставя на

*) Даннитѣ сж взети отъ една статия въ Никул. бр. на Бѣлг. Тѣрг. вестникъ.